

Mijn column nummer 145

Procedures

Het gaat slecht met Nederland. De economie wil niet meer groeien. De consument geeft te weinig geld uit. Sommigen spreken zelfs van een crisis, hoewel anderen weer spreken van een volgevreten volk. Hoe helpen we Nederland er weer bovenop? Ik heb daar wel ideeën over.

Nederland herbergt te veel bedrijfskundigen. En zij hebben te veel macht. Zij weten in de regel weinig. Met administratieve organisaties, managementrapportages en procedures denken zij hun klus als manager te klaren. Hun ondergeschikten - wat een woord trouwens - met creativiteit en ondernemingszin houden het niet lang bij hen uit. Behoudender types volharden. Zij doen graag iets volgens de procedure, zelfs als dat niets oplevert. En daar heeft Nederland last van. Wat mij betreft zou daar de bezem eens goed doorheen moeten. Ik voorspel u dat het daarna stukken beter zal gaan in Nederland. Klussen worden weer met passie geklaard. Met maatwerk waar het om de procedure gaat. Het eindresultaat telt weer, en niet de procesgang.

Laatst zat ik te mijmeren over mijn vijftien jaren bij de provincie Gelderland. Ik was daar nog maar kort in dienst. Aan het eind van het jaar waren mijn verlofdagen op. Ik zat dus rustig te werken in de kerstvakantie. Ik schrok van de telefoon. Een medewerker van VROM vroeg of we nog een klus hadden waarmee we twee ton konden verplichten. De opdracht moest nog dat kalenderjaar uit. Natuurlijk hadden we een klus. Het toenmalige ICW werkte een nacht door. Een dag later lag er een mooi projectplan. Ik tekende de opdracht zelf.

De chef van de postkamer wilde hier een stokje voor steken. Mijn paraaf kwam niet voor in het parafenboek. Ik hield me niet aan de procedure en de brief zou niet uitgaan. In een flits bedacht ik een oplossing. Ik vroeg de chef of hij wist wat het woord procedure betekende. Dat wist de chef niet. Ik vertelde hem dat dit woord is afgeleid van het Latijnse woord *procedere*. Dat betekent 'voortgaan'. Door zijn houding stagneerde de voortgang. Hij hield zich dus niet aan de procedure. Na enige seconden stilte ging de chef akkoord. De brief ging uit. Het is een mooi project geworden.

In mijn euforie dacht ik bij de Nieuwjaarsreceptie te worden gehuldigd, als voorbeeld van een ondernemende ambtenaar. Ik had het mis. In plaats daarvan kreeg ik op mijn donder. Op dat moment besloot ik ooit een eigen bedrijf te beginnen, zonder administratieve organisatie en zonder procedures. Waar niet alleen met verstand zou worden gewerkt, maar ook met hart en ziel. Het heeft even geduurd, maar het is ervan gekomen. Ik kan het u aanraden!